

kun den Motivering, der før fremkom af Vædringsforflaget, som hentes mig faa farlig, at jeg ikke troede at burde undlade at gjøre en Bemærkning i den Anledning. For mit Vedkommende vil jeg, som sagt, efter den Udtalelse, som senest fremkom fra den ærede Ordførers Side, ansee det for rigtigst at stemme for Vædringsforflaget.

Müller: Jeg vil ogsaa ligefrem tilraade at vedtage det omhandlede Vædringsforflag, idet jeg navnlig ikke troer, at vi her bør vedtage et Lovforslag, hvorved noget Nytt etableres paa Færøerne, forinden Lagthingets Mening derom er hørt. Lagthinget har jo ikke havt nogen Indfyldelse paa den foreliggende Sag, og jeg finder det derfor rigtigst, at Loven heller ikke bliver gjældende for Færøerne; ønskes det faa senere at den skal udvides til Færøerne, kan det jo altid skee ved en særegen Lov.

Indenrigsministeren: Efter den Discussion, der har fundet Sted, er der kun meget Lidet for mig at sige, og det saameget mindre, som jeg i Forveien har confereret med det ærede Udvalg om de Vædringsforflag, der ere stillede, og jeg altsaa, idet jeg henholder mig til den ærede Ordfører med Hensyn til disse Vædringsforflag, kan indskrænke mig til at sige, at jeg Intet har at erindre imod, at de vedtages. Jeg skal navnlig ogsaa med Hensyn til Forslaget om, at denne Lov ikke skal gjælde for Færøerne, udtale, at jeg ligeledes for dets Vedkommende slutter mig til Udvalget, og det væsentligst af Hensyn til den Betragtning, som det ærede Medlem for 12te Kred (Müller) nu sidst fremhævede, at der ikke har været Leilighed til forud at høre Lagthingets Mening om Sagen, medens der i ethvert Tilfælde ikke vil være Stort spildt ved, at Loven ikke strax kommer til at gjælde for Færøerne. — Der blev af et æret Medlem her tæet ved mig (Sørensen) i Anledning af Vædringsforflaget under Nr. 4 til § 8 reist en vis Tvivl om, hvorvidt de Gebyrer, som der her er Spørgsmaal om, ere Mønstringsgebyrer eller Vaterffkoutgebyrer. Jeg skal med Hensyn dertil sige, at der hos mig ikke er

noget Tvivl om, at de ere Vaterffkoutgebyrer og ikke Mønstringsgebyrer, og det ikke alene paa Grund af det praktiske Vidnesbyrd, som den ærede Ordfører fremhævede, at man har herom i Kjøbenhavn, hvor Forholdene jo ere ordnede saaledes, at der er en Mønstringsbestyrer og en Vaterffkout, og hvor Vaterffkouter faaer disse Gebyrer, men ogsaa fordi de ubelukkende ere ordnede ved og paabudte i Love, der ene og alene angaae Vaterffkoutforretningerne. Fordi Forretningerne og de dermed følgende Gebyrer paa mange Steder ere henlagte til Mønstringsbestyrerne, deraf følger ikke, at de, naar de ikke have Forretningerne, dog skulle have Ret til at oppebære Gebyrerne, hvilke ene og alene findes regulerede for dem som Vaterffkouter. En ganske anden Ting er det, forekommer det mig, at man ikke uden Nødvendighed bør fratage en Mand en Indtægt, som han engang har. Efter den hele Tanke, som jeg har havt med Lovforslaget, hvorefter der overhovedet endnu ikke kunde siges at være nogen egentlig Trang til særlige Vaterffkouter udenfor Kjøbenhavn, kan jeg saameget mindre have Noget at erindre imod, at man ikke unødigt griber ind i det Bestaaende paa en Maade, som dog vilde ramme den enkelte Embedsmand mere eller mindre haardt. Og jeg har endnu mindre Grund til at sætte mig imod det, da de almindelige Collisioner, som maatte fremkomme derved, at man paa et eller andet Sted ønskede at faae en særlig Vaterffkout, som allerede af den ærede Ordfører oplyst, paa mere end een Maade kunne fjernes saaledes, at der baade skeer den ene og den anden Interesse Skyldest. — Jeg skal saaledes anbefale det ærede Thing at vedtage samtlige de af Udvalget stillede Vædringsforflag.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Vædringsforflag af Udvalget under Nr. 1 til § 1:

2den Linie: Efter Ordene: „naar han“ indsættes: „her i Landet“

vedtoges eenstemmig med 47 Stemmer.